

Бѣли му кости звѣрове милватъ,
Слънце и мѣсецъ надъ него грѣятъ.
Цѣла природа сълзи пролива
Зарадъ борцитѣ в' боя паднали;
Пѣвецъ ги вѣчно, с' пѣсни въспѣва;
И отъ тѣхъ черпи душевни сили.
Всичкитѣ борци, що въвъ борбата,
Намиратъ гроба, за свободата;
Духомъ не мринѣтъ, вѣчно живѣѣтъ,
За тѣхъ се пѣсни, юнашки пѣѣтъ.

гр. Сливенъ 6 Декември 1897 год.

А. Раздоловъ

Самоубийството на поручикъ ПЕТРЪ ПОПЪ НАЧЕВЪ Войвода.

Поручикъ Петръ попъ Начевъ, е родомъ отъ гр. Сливенъ, родния градъ на бесмъртния Хаджи Димитръ (Чудно съвпадение, даже и отъ една махала сѣ, наречва „Кулцохоръ“). На възраст Начевъ, надали имаше повече отъ 26 години, повѣроисповѣдание, той бѣше официално, православенъ а пѣкъ вътрешно, той самичкъ си е знаелъ. Положението не му е било до толкова завидно нѣ не и мизерно; той е билъ офицеръ — поручикъ въ редоветѣ на Българската армия. Когато прѣзъ 1895 година избухна въстание въ Македония, тогава поручикъ Начевъ, напусна казармата и се яви на чело на една чета отъ 158 души въстаници, мѣжду които имаше щастieto да бѣде и писующий, настоящитѣ скромни редове. Тази чета, подъ командата на Начевъ, имаше за цѣль да навлѣзне въ Македония, за да помогне на роба въ борбата му съ кървавия турски режимъ, начело на който стои Босфорския тлаворезъ Хамидъ. Помощникъ войвода на Начевъ бѣше поручикъ В. Мутафовъ отъ Шуменъ, а съвѣтници му бѣхъ: Тасе Черниа, родомъ отъ Македония, челоуѣкъ пѣргавъ, решителенъ, опитенъ, по тази частъ, билъ е нѣкоко пѣти въ Македония, като войвода и понастоящентъ живѣе въ гр. Кюстендилъ, подиръ него, братия Голчави отъ с. Берово (малешевско) М. Карамановъ, войвода, отъ Неврокопъ, Дѣдо Кацари пѣтеводачъ отъ